

מכתב לחו"ל

אסתר ניומן

לכבוד:

טד קרומפילד

רח' סנטרל פרק וו'סט

ניו-יורק, ניו-יורק

ארה"ב

טד היקר,

חלפו שעות רגועות מאז הסירנה האיומה האחרונה והחלטתי לנצל את הרגיעה הזו לטוס למשרדי, (כמובן עם המסכה הצמודה, מצרך חיוני בימים אלה) ולשתף אותך בארועי המלחמה המתרחשת בארצנו עתה.

קודם כל, היה רגוע. זוכר כיצד היתלת בי בשיחתנו האחרונה שאם בורא־העולם יקפוץ ארצה וירשים אותנו בכמה ניסים בסיגנון סטיבן שפילברג, תצעד הישר מן הבורסה אל ה"ישיבה" כדי להפוך ל"דוס"? ובכן, אין לך מה לדאוג. אתה יכול גם להודיע לשותפך שהוא יכול להיות רגוע. עד עתה ברוך השם לא קרו שום ניסים במלחמה הזו.

רק שתדע שסדאם בטובו עדיין לא שלח לנו אף רמז כימי אחד בצורת טיל. יכול להיות שהוא מסתפק בלצחוק על 4 מליון המשוגעים הללו שחובשים מסכות כמו דובי־נמלים ומתחפרים בתוך החדרים האטומים המלאים בנייר דביק. הכל מתנהל פה כמו בכל מלחמה נורמלית (יש דבר כזה?). טיל של 250 ק"ג הוזנק לעבר מרכז תל־אביב בבוקר של יום שישי, ובהתחשבות רבה התפוצץ בתוך מגרש ריק. (איך לעזאזל הצליח למצוא מקום חניה ריק בתל־אביב בעוד שאני מחפשת מקום כזה כבר עשרים שנה?)

טיל נוסף התפוצץ בבית־דירות מלא אנשים, גם כן בתל־אביב, אבל למרות העובדה שהבנין נהרס כליל אף־אחד מהגרים בו לא נפגע קשה. ברחוב אלנבי (האם אתה זוכר שסעדנו פעם צהריים שם?) נחת טיל הישר על המדרכה, ויצר חור נפלא בעומק של שני מטר, הרס את מדריגות הספירלה שם, אבל למרבה המזל שכח להתפוצץ.

בבני־ברק, שם גרה חברתי העצבנית טלי, (זוכר אותה?) היינו עדים להדגמה המרשימה שיצרה יכולתו המדהימה של סדאם לפגוע בול, ולרצונו הטוב. בימים כתיקונם אי אפשר למצוא שם שום מגרש ריק בגלל החסידיים הרבים המצטופפים בעיר. אי לכך כיוון סדאם טיל שנחת בסמטה צרה בין שני בניינים. כנראה, שמתוך כבוד לשכונה, התאפק הטיל מלהתפוצץ. שלשת הטילים האחרים שנורו לכיוון חיפה לא היו כל־כך אסטטיים כמו הקודמים. הם פילסו את דרכם אל רחובות ושכונות, אך אני יכולה להגיד לך שאם מטרתם היתה לפגוע ביהודים, הם פיספסו.

התפתחות נפלאה ארעה כאשר האמרקאים שלחו לנו טילי פטריוט. בגלל הגעתם כולנו הרגשנו טוב יותר: טילים אלה מסוגלים לפגוע בטיילים כל עוד הם באוויר, לפני שהם מתפוצצים. ולמרות שארה"ב אומרת שהם לא יעילים נגד נשק כימי. טילי פטריוט הורסים את הטיילים מעט לפני שהם מגיעים לקרקע וכך החומר הכימי מתפשט באוויר ופוגע בנו אפילו אם הטיל לא.

כמעט כולנו הרגשנו טוב למעט שכנתי ה"דוסית". היא ספרה לי יום לפני שהיא מודאגת מהגעתם של טילי הפטריוט. היא אמנם הסכימה שטיילים אלה הם הגנה מצויינת ו"ואיזה יופי שבדיוק עכשיו שהעם היהודי כליכך צריך אותם, ארה"ב המציאו והוציאו לנו אותם!"— היא כזאת פאנטית, אך היא הוסיפה שזו בושה שיהודים תלויים רק בנשק כזה. ו"מי צריך את אלקים? יש לנו את הפטריוט!". זהו צירוף מקרים מעניין מאוד שבדיוק לאחר שקבלנו את טילי הפטריוט וכולנו סמכנו עליהם, קבלנו את ההתקפה הרצינית הראשונה. אבל אני בטוחה שזה היה רק צירוף־מקרים מעניין.

אני מצפה לראותך שוב. אולי נצא לבלות במועדון־הלילה בדיזנגוף בפעם הבאה שתבוא. תודה־לאֵל אנחנו עדיין יכולים לצאת לבלות שם בערבי שישי! ראש עירית תל אביב הזכיר באומץ לב שעירו לא תסגור את מוקדי הבילוי בעיר בלילות שבת. הוא אמר את זה ביום רביעי שעבר, נדמה לי. לא, בעצם אני בטוחה שזה היה יום רביעי שעבר, משום שיום לאחר הצהרתו הופצה העיר תל־אביב.

באהבה,

דנה